

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

I. Martini Lutheri, qui primus tam perniciosi Schismatis auctor fuit, prima
incunabula & nativitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

illa quæ à Iouio de religionum mutationibus, & de dira Lutheranorum hæresi dicta sunt, alto silentio prætereuntis. Hoc scilicet illud fuit quod reformatam ipsius conscientiam vsse, quodque religiosus ipsius stomachus concoquere non potuit. Quod si tanta illi impudentia profanas mutilant historias, vt pauca verba ad Lutherum Hæresiarcham pertinentia premantur; qua fide sacros ab illis libros tractari existimabimus? Sed quoniam infelix illud schisma, cuius Lutherus primus auctor fuit, & natus inde cum summo Christianæ Reipublicæ periculo & damno Hæreses explicare constitutum habeo; tempus est, vt prima Lutheri incunabula & natiuitatem describam. Nec vero in hoc eius imitator exemplum, qui lunonis autem pingere iussus odio eiusdem nihil nisi pedes pinxit; sed potius, vt pictor fidelis, vultum & animum ira vti est, ac vitium representabo, & in præputulo spectandum omnibus proponam; nec committam vt vel odium vel adulatio vnius aut alterius partis à veritate, quam ex bonorum & fide dignorum Auctorum libris, & eorum qui tum vixerunt commentarijs & narrationibus magno labore collegi, abduxisse me & transuersum egisse videatur.

LUTHERI HÆRESIARCHÆ

Natiuitas : Et quomodo is religiosam, seu Monasticam vitam ingressus & professus sit.

CAPUT V.

ARGUMENTUM.

- I. Martini Lutheri, qui primus tam perniciosi Schismatis auctor fuit, prima incunabula & natiuitas, cum demone familiaritas, nominis potestas.
- II. Themã eius genealogicum.
- III. Mars & Iupiter in Luthero insolentiam & contumaciam demonstrant.
- IV. Diuersa de hominum quorundam Natiuitatibus iudicia.
- V. Lutherus monasticam vitam amplectitur.
- VI. Dotes eius & vitia.

MONACHVS hic qui Christianæ Reipublicæ non minus mali constituit, nec pauciora suspicia & lachrymas expressit, quam Turcis, Persis, Arabibus & Africanis duo illi alteri

præced. cap. nominati, Monachi, Islebij natus est (a) in Mansfeldensi Comitatu (quem locum discipuli ipsius idololatræ nouam Bethlehem appellarunt) Anno M. CCCC. LXXXIII. die XXII. Octobris, hora XI. & XXXVI. minutis O infelicem & infamem diem, dignum qui non tantum è Catholico Calendario, sed ex omni hominum memoria, si fieri possit, eradatur! Alij autem cum X. Nouembris, in D. Martini vigilia natum; eoque nomen hoc à parentibus ipsi fuisse inditum. Sed credibile est Cardanum & Iunstinum qui tam curiose genealogicum eius thema descriperunt, veram eiusdem Natiuitatem summo studio peruestigasse ac prodidisse Cardanus certe XXII. Octobris natum eum scribit (b) Hanc, inquit, veram esse Lutheri natiuitatem. Idem dicit Iunstinus. Et quamuis inter duos hos Astrologos, quod ad horoscopus Lutheri attinet, quædam sit diuersitas; illa tamen tanti non est quæ cuiusquam iudicium remoretur. Apud vtrumque enim Planetæ in eisdem constituti sunt domicilijs, Luna in duodecimo, Iupiter, Venus & Mars in tertio, Sol, Saturnus & Mercurius in quarto. Iudicium vero quod inde illi faciunt, postea videbis. Hoc vero loco digna consideratione mihi diuina videtur providentia. Vt enim olim eodem quo acerrimus Catholicæ Ecclesiæ hostis Pelagius, eiusdem acerrimus defensor S. Augustinus, hic quidem in Africa, ille in Europa, natus esse fertur; ita eodem anno, mense & die, quo in plaga Septentrionali infans in lucem prodijt, Ecclesiæ postea confirmata ætate bellum pilaturus, in plaga Australi alius in Mundum prognatus fuit, qui tamquam strenuus sub Iesu Christi signis dux, Ecclesiæ fines longe lateque ad populos incognitos prolaturus erat. Lutherus in mundum natus est, scribit Consaluis de Illecas, vt totum Mundum perturbaret & infinitos Christianos sub diaboli signa cogeret. Eodem tempore Ferdinandus Cortesius, Vallis Marchio, Medelini in Hispania natus fuit, vt infinitam barbararum nationum multitudinem tot saculis in miserima

C 2

Sath-

a Osiand. centur. 16. Magdeb. Histor. Ecclesiast. Cochla. in Act. Luth. fol. 1. Melanch. fol. 1. in vita Lutheri. aliae 10. Nouemb. Ministro-mach. fol. 15. Lutherus ipse in declar. sermonis de Eucharistia, qui addit locum esse in Episcopatu Halberstadiensis, & Principatu Saxonis. Mansfeldia vero sese esse educatum; Magdeburgi & Ienas studuisse &c. b Card. de cent. genit.

Sathana servitute detentam, sub Iesu Christi signa colligeret. Et, quemadmodum ab Aquilone (ut divinum testatur verbum) malum sese expansionem erat: ita eiusdem remedium ab Austro venire decuit. In Saxonia Monachus ad Ecclesiam ruinam; & eodem tempore in Biscania ad eiusdem defensionem Christianus Eques natus fuit. (Ignatius Lojola, fundator Societatis Jesu, ut in Gallicana editione Flor. Ræmundi.) O fortem Iesu Christi militem, quem postea caput & auctorem vidimus ejus Ordinis, qui flagellum & caratæfex omnis hæreseos futurus erat. Eodem anno quo natus est ille Monachus qui statuta legesque Ecclesie everfusur erat, Sancta etiam Inquisitio, Hæreseos terror, obex & pestis, fuit instituta. Ut vero illud de Corteſii & Lutheri nativitate notabile est, ita in iis quæ ab utroque gesta sunt, multa admiratione digna deprehenduntur. Lutherus Anno M. D. XVII. ut infra dicitur, Ecclesiam a militie & oppugnate cœpit. Eodem anno Corteſius in Novo orbe à Columbo detecto idololatriæ bellum intulit, & ducto ad Mexicum exercitu, Crucis signum, quod tum maximè in Europa cœpit deijci, in India crexit. (a) Porro, ut ad Lutherum redeamus, pater ejus fuit Joannes Luder vel Luder, mater Margarita, quam nonnulli ajunt fricandis in publicis balneis hominibus operâ locare consuevisse. Cõmemorantur alia mirabilia de hac muliere, quomodo scilicet dæmon mangonis habitu à marito hospitio susceptus, cū ea congressus sit, è quo partum illa hunc conceperit sed quæ hæc de re ab aliis jactata & in scripta relata sunt, lubens omitto. Quamvis enim privata illa communicatio & familiaritas, quam Lutherus, (ut diversis in locis faretur) cum diabolo habuit, ut & illud quod Maximilianus Imperator in humeris ejus complexit, (c) tum corvi circa fanus ejus crocitantibus, (d) & dæmoniaci eo die quo sepultus ipse fuit, à dæmonibus animam ejus ad infernum comitantibus liberatis, (de quibus omnibus alio loco) faciunt ut superius illud verisimile videatur; ego tamen matrem Lutheri cum dæmone rem habuisse pro vero affirmare nolo, Erasmus in quadam epistola, (e) sed obscuris verbis, id innuere videtur. Vvrius vero idè ut rem fabulosam, (f) Cochleus (g) & Simon Fontanus (h) ut rem veram, recensent, (i) Fides sit penes auctores: ad quos hæc contentio remitto. Plures scriptores affirmant, Lutherum sæpè dicere solitum, dæmonem sibi venditum (k) & familiarem esse, ut, cum quo plus quam modium salis comedere-

rit. Imo vero, se generalem ac communem Dæmonem (l) à Deo excitatū non obscuris sanè, sed apertis verbis ipse declarat. Addit insuper insignia sibi nonnunquam ab illo veritatis hæste argumenta suppeditari, (m) qui propius etiam sibi quam Catharina sua cubet, (n) & à quo quam à Casare interfici, maluit. Hunc dicitur & Sanctum suum vocat, hunc adorat, sanctissimam & individua Trinitatis majestatem, contempta, hunc invocat. Dilecte inquit, Dæmon te oro apud Deum intercedere pro me dignare, Sancte sathan ora pro me. Beate Diabole intercede pro nobis &c. (n) Ajunt etiam, quum aliquando, dum Missæ celebratur sacrificium, Evangelium illud legeretur, cujus initium est: Erat Iesus ejiciens dæmonium, Lutherum inter alios Monachos, adstantem, in terram sese projecisse, magnaque voce exclamasse, Non sum ego, non sum ego. (o) Sed si vera si ve falsa ista sint (certè multorum asseverantium testimonia non desunt,) certè Margarita Lutheri mater justiores ob causas somnare accerto, credere potuit, ardentem sese facem peperisse, quam Hecuba olim Patidis mater, qui tam benignè & hospitaliter à Menelao susceptus, tam malam eidem gratiam persolvit, patriamque suam exitio dedit. At Lutherus tamquam sulphure & pice fumans ardentique tizio, non patriam tantum, sed magnam universam Christianæ Republicæ partem incendit, & in cinerem ac favillas penè redègit. Hic ille est qui Gordium nodum, quo hæctenus universæ Ecclesie pax & unitas constricta fuerat, uno ictu dissolvit & dissolvit. Et quemadmodum Trojæ excidium illi præcipue imputatur qui Durateum illum & doli plenum equum fabricavit: ita ab hoc uno homine omnem illam malorum nostrorum Jliadè in Religionis dissidio pro manasse, verè dicere possumus

a Acoſta lib. 7. c. 24. b Vlenberg c. 7. num. 3. c Tomo 6. operum Lutheri in tract. de Missa Angulari. Nicol. Serarius in Tract. de Lutheri magistro &c. d Vlenberg. vita Luth. cap. 34. num. 4. c

f Erasmus purgatione ad epistolam Lutheri non sobriam. g Vvrius lib. 3. cap. 15. h in præfat. Actorum Lutheri, i Hist. Cat. de S. Font. k Vide Rosium de pseudo Iubilæo Lutherianorum. l Luth. lib. de Missa Angulari. m Tomo 6. Ienensi fol. 360. & Collog. mensalibus. n lib. de missa Ang. &c. o Collog. mensal. fol. 216. 281. & 259. p Collog. mensal. fol. 203. 286. 288. & tomo 2. Vvrius, fol. 251. a. Collog. mensal. fol. 259. ibid. 286. ibid. 261. ibid. 288. Vide Cunrad. Andrea in Angelico Luthero.

sumus(a) Martius nomen ei fuit; Lotter vero cognomen, hoc enim ipse in prima ad Eckium epistola ponit. Alij Luther appellant. Verum quia primum illud in Germanicalingua mali est ominis, ut quod Scurram, atque adeo nihili hominem significat; alterum vero numerum Antichristi, in Apocalypsi designatum, includit: Monachus Hicoster, & turpitudinem & malum hujus & illius omen averfatus, Luther dici voluit, quod eadem lingua Putum sonat. Idem Manichæos fecisse, ex Augustino discimus, (b) qui non ab antesignano suo Mane Manichæi (ne scilicet *Mavia*, id est, infania, nomē ei dedisse videretur (sed Mannichæi

appellari voluerunt, quasi facta voce ē *Manna* & χῆν Fondo, quod scilicet doctrina ipsorum, quasi cœlestis ille cibus, ē cœlo esset defusa. Sed nomen Lutherus mutare potuit; colorem tamen & suum quasi fatum mutare non potuit. Non enim modo Latinum ipsius nomen (ut non sine mysterio cap. xxiii. lib. mei de Antichristo à me annotatum est) sed idem etiam Hebraicis, ut etiam Seta, & gentis, ē qua illa prodiit, Græcis litteris concepta nomina (c) truculentæ, illius bestia sub finem Mundi Dei filio sese oppositura numerum representant, ut ex sequenti tabella apparet.

η	π	ρ	λ	ς	Summa							
200	400	6	30	30	666							
λ	ο	υ	β	ε	ρ	α	ν	α				
30	70	400	9	5	100	1	50	1	666			
σ	α	ξ	σ	ν	ε	ι	ο	ς				
200	1	60	70	50	5	10	70	200	666			
M	a	r	t	i	n	L	a	u	t	e	r	
30	1	80	100	9	40	20	1	200	100	5	80	666

Nec vero illud ratione carer, quod nonnulli Mahumerem & Lutherum in eundem ordinem reculerunt, non minus hunc quam illum Antichristi præcurforem esse existimantes, Uterque enim infamem illum numerum, à cœlestium rerū Secretario in Apocalypsi (d) expressum, portat. Moscovitas vero ajunt Lutheranis & Picardis exprobrare solitos, Luther sua ipsorum lingua significare hominem ferum & crudelē: quæ quasi propria est Antichristi nota.

II. Jo. Jo. Magni nominis Astrologus, genethliacum hujus hominis, libro III. describens, Manum & Jovem in tertia domo constitu-

tos; defectionē à fide significare ait. Qui enim duos hos Planetas in tertia natiuitatis suæ domo habet, (ut Albuspater & Homat antiqui admodum & Iudicariæ periti Astrologi testantur) apostasiam à fide plerumque patiuntur. Verum ut curioso Lectori satis fiat, ecce tibi thema eius genethliacum, uti à Iunctino est descriptum.

2. Coehlaus Ast. Lutheri anno 17. Sur. com. hist. anno 17. b Vide Cosal. Hist. Pont. 21. c Lib. de her. cap. 42. & lib. 18. contra Faust. c. 22. d Genebr. lib. 4. Chron. fol. 713. c. Apoc. 13.